

Explanatio sancti Thome

Item Job. 31. Ab infancia crevit meū misatio. **R**espō-
deo dicendum est q̄ miseratio dicitur quasi miserum cor
super aliena miseria. et hoc est dupliciter. Uno modo per
solam apprehensionem: et sic deus sine passione nostrā
miseriam apprehendit. Ipse enim cognovit figuratum
nostrum ut dicitur in ps. Alio modo per experientiam et
sic christus portissime in passione expertus est miseriq̄ no-
stram. Item ipse est fidelis adlocutus. Et ideo dicit p̄s.
tisfex. infra. 9. Christus assistens pontifex futurorum bo-
norum. Et ad illam requiritur q̄ sit fidelis. i. corinth. 4.
Hic iam queritur inter dispensatores ut fidelis quis in-
ueniatur. et hoc tortu ut reprocipiat delicia populi. sci-
licet pro quo mortem sustinere voluit. Ipsa enim passio
allegatio est et fidelium interpellatio. Deinde cum di-
cit: In eo enim re. Exponit istam utilitatem et continuat
sic. Quasi dicat. Non loquor de xp̄o in quantum deus: sed
in quantum est homo. Et ideo in eo. id est in illa natura
quam assumptis ut experiretur in se nostram causam esse
suas. Unde dicit. Et temptatus et passus est: ideo potēs
est re. Vel aliter. Ideo factus est misericordis et fidelis. q̄z
in eo et passus et temptatus est: haber quādā conuenientias
ad hoc q̄ misereatur. Et dicit temptat? non a car-
ne sed ab hoste. Matth. 4. Ductus est iesus in desertus
a spiritu ut temptaretur a dyabolo. In ipso enim non fu-
it aliqua rebellio partis inferioris ad superiorē: sed pas-
sus est in carne pro nobis. i. P̄c. 2. Christus passus est
pro nobis re. Et. 4. Christo ergo in carne passo et vos
eadem cogitatione armamini.

Capitulum tertium:

Vnde fratres sancti: vocatio-
nis celestis participes: cōside-
rate apostolū et pontificē con-
fessionis nostre. Iesum: qui si-
del est ei qui fecit illum sicut et
Moyses in omni domo ei⁹. Amplioris em̄
glorie iste pre Moysē dignus habet⁹ est q̄n-
to ampliorem honorem habet domus: qui
fabricauit illam. Omnis nāq̄ domus fabri-
catur ab aliquo. Qui autem omnia creauit
deus est. Et moyses quidem fidelis erat in
tota domo eius tanq̄ famulus in testimoni-
um eorum que dicenda erant. Christus ve-
ro tanq̄ filius in domo sua. Que domus su-
mus nos si fiduciam et gloriam spei vsḡ ad
finem firmam retineamus.

Sicut supra dicta fuit lex verus ex tribus habuit auctor-
itate. scilicet ex angelo. ex moysi. et ex aaron pontifice.
Apostolus autē supra praeulū christū actores noui testa-
menti angelis per quos lex data fuit: hic intendit ipsum
preferre moysi qui fuit promulgator et quasi legislator ve-
teris testamenti. Et circa hoc facit duo. Primo est pre-
feri christum moysi. Secundo concludit ex hoc q̄ sit ef-
ficacissime obedienduz christo ibi. Quia propter sicut dicit
spiritus sanctus re. Circa primū tria facit. primo pre-
mitit dignitatē xp̄i. Secundo ostendit quid sit communie
christo et moysi ibi. Qui fidelis est ei re. Tertio pre-
feri christum moysi ibi. Amplioris autē glorie re. Circa

primum duo facit. quia primo ponit conditionem eodū atq̄
quos loquitur. Secundo conditionē eius de quo loqui-
tur ibi. Considerate apostolū re. Illos autē ad quos los
quādā describit tripliciter. Primo ex charitate. Unde di-
cit fratres. quasi diceret. q̄z ex semine abrāe fratres est
et christi inter vos admixti. Matth. 23. Vnde vos fra-
tres estis re. Item fratres xp̄i. supra. 2. Non confundit
eos vocare fratres. Hanc autē fraternitatem facit chari-
tas. ps. Ecce q̄ boni et q̄ locundū re. Secundo etiā de-
scribit eos ex sanctitate cū dicit Sancti. Et hoc propter
sacramentorum perceptionē. i. corinth. 6. sed abluti estis:
sed sanctificati estis re. Tertio describit eos ex vocatio-
ne cum dicit Vocatio celestis participes. Ista autem
vocatio dupliciter potest intelligi celestis esse. Vel quia
vocati sunt ad celestia regna. i. thes. 2. Vocavit nos ad
suum regnum et gloriam. Vel vocavit nos vocatione celesti. q̄z
non humana adiunctione sed celesti gratia. Galath. 1.
Vocavit per gratiā suā Ro. 8. Quos autē predestina-
vit hos et vocavit re. Isa. 41. Quis suscitauit ab oriente
iustum vocavit eum ut sequeretur se: Conseque-
nitur illi de quo loquitur cum dicit. Considerate re.
Infra. 12. Aspicientes in actore fidei et consummatoe te-
sum re. Sed quem? Apostolum inquit et pontificē con-
fessionis re. Apostolus enī in sequentibus prefert chri-
stum moysi et aaron. et ideo ascribit ei vtriusq; dignitatem
moysi. scilicet q̄ missus fuit a deo p̄s. Missus moysi ser-
num suum. Aaron vero qui pontifex fuit. Exod. 28. Ap-
plica quoq; ad te aaron re. Christus autē excellētū mis-
sus fuit apostolus q̄ moyses Exod. 4. Obscurō domi-
mitte quem missus es. Quasi dicit Alum digniores
missus es. Itē ipse est pontifex et sacerdos. p̄s. Tu es
sacerdos in eternū fīm ordine melchisedech. Quasi er-
go premittit hic conditionē suam principalem dicens: Un-
de id est ergo fratres considerate apostolū. Quasi dicat.
Pretermittatis considerare illi apostolū id est missus
moysi et pontificem aaron et considerate apostolū et
pontificem confessionis nostre. id est illum quem nos co-
fitemur. Hoc enī est necessariū ad salutē ut confiteamur
eum. Ro. 10. Cōdere creditur ad iusticiā: ore autē confe-
sio fit ad salutem. Vel confessionis. id est sacrificij spiri-
tualis. Omnis enī sacerdos ordinatur ad sacrificia ofer-
enda. Duplex autē est sacrificium. scilicet corporale vel
temporale. Et ad hoc institutus fuit aaron. Aliud autē
est sacrificij spirituale: quod est in fidei confessione. p̄s.
Sacrificij laudis honorificabit me. Et ad istud sacrificium
institutus est christus: non ad thauros Isa. 1. Holos
causta arictū et ad ipsū pinguiū et lāguinū vitulorū et agno-
rum et byrcorū nolui. Et paulo post ibidē sequit. Ne of-
feratis ultra sacrificij frustra. Deinde cū dicit. Qui si
delis re. Cōparat xp̄im moysi. De aaron infra facit men-
tionē specialē. et ponit primo bie ut dicit est illud in quo
conveniunt. Sciendū est autē et totū hoc q̄d hic dici-
tur de moysi fundatur super illud q̄d habetur Numeri
12. vbi dominus ostendit excellētū moysi post q̄w
gati sunt contra ipsum aaron et maria. vbi ponuntur hec
verba que apostolus hic allegat. Id enī dicitur sic. Ut
non talis seruus mens moysēs qui in omni domo mea fi-
delissimus est. Hoc autem potest conuenire et christo et
moysi. De moysi est patet ex ipsa historia allegata. De
christo etiā intelligitur. quia ipse secundū q̄ homo fidelis ē
ei qui fecit eum. scilicet deo patri quem secundū humanita-
tem fecit Romanor. 1. Qui factus est ei ex semine da-
uid secundū carnem. secundū enī q̄ deus non est factus nec crea-
tus sed genitus. Fidelis autem fuit deo patri. quia glo-
riam eius querebat non suam Iohannis. 8. Ego gloriāz

in epistolam ad Hebreos II

meam non quero. **E**t. 7. dicitur. Qui querit gloriam eius qui eum misericordia verax est et iniustitia in illo non est. **F**idelis ergo est christus ei qui fecit eum sicut moyses. et hoc in omni domo eius: que domus est vniuersitas fideliū de qua. p̄. **D**omum tuam decet sanctitudo domini ue te. **H**einde cum dicit: Amplioris enim glorie tecum. **P**refert christum moysi et hoc quantus ad duo. **P**rimo quantus ad potestatem. **S**econdo quantus ad conditionem. ibi. **E**t moyses quidem tecum. Comendando autem christum commendat ipsum habuisse honores in omni domo. sed et christus ipsum excellere ostendit. **E**b̄ primo ponit rationem. **S**ecundo manifestat ibi. Omnis natus domus tecum. **R**atio autem apostoli est quod maior gloria debetur illi quem fecit dominus quam illi qui eam inhabitat. christus autem fabricauit dominum. p̄. **T**u fabricatus es aurum et sole. puer. **S**apientia edificauit sibi domum. id est ecclesiam. **I**psa enim rex per quem gratia et veritas facta est tanquam legislator edificauit ecclesiam. **M**oyses autem tanquam legis prounctato et ideo solum ut pronuntiato debet gloria moyse. si. **A**nde et resplenduit facies eius de qua. **E**ccl. 34. et. 2. corintio. 4. 3. **T**u vero non possent filii israel intendere in faciem moyse propter gloriam vultus eius. **C**ontinuat ergo sic littera. **C**ui dicas quod christus est fidelis sicut moyse. quare ergo dimittimus ne consideremus? **C**erte quod amplioris glorie dignus est habitus per moyse. quanto ampliorem gloriā habet dominus. dominus qui fecit illam. **M**uasi dicat. et si moyse multus sit honorabilis: tamen christus honorabilior est. sicut fabricator domus. et sicut legislator principalis Job. 36. **E**cce deus excelsus in fortitudine sua: et nullus ei similis in legislatoribus. **S**i ergo debetur gloria moyse: ampliori dignus est christus. 2 corintio. 3. **S**i ministratio damnationis in gloria est: multomagis ministerium iusticie erit in gloria. **C**onsequenter probat minorum sue rationes cuius dicit. Omnis natus domus tecum. **M**inor autem est quod christus fabricauit dominum istum. et hoc probat primo. quia omnis dominus in dicit fabricator. **S**ecundo quia ista dominus de quo loquitur a christo fabricata est ibi. **Q**ui autem omnia tecum. **P**rimo ergo probat quod ista dominus sicut et quilibet alia indicat fabricator. quia diversus non continguntur nisi ab aliquo uno. sicut patet de domo artificiali in qua ligna et lapides ex quibus composita est vniuersitudo at aliquo. **A**ggregatio autem fidelium que est in ecclesia: et dominus dei ex diversis collecta est. scilicet iudeis et gentibus: seruis et liberis. **E**t ideo ecclesia sicut et omnis dominus ab aliquo vniuent fabricatur. Huius rationis ponit tamen conclusio supponens veritatem premissarum ex facti evidentiā. 1. **P**etri. 2. Ipsi tanquam lapides viui supedificamini domos spirituales tecum. **E**pheſ. 2. Superedificati super fundatum apostolorum et prophetarum tecum. **H**einde cum dicit. Qui autem creauit tecum. Probabat quod christus sit istius dominus edificator. Deus enim qui fecit omnia tecum. Et si hoc intelligitur de toto mundo planum est. p̄. **J**ole dixit et facta sunt tecum. **E**s autem creatio spiritualis que fit per spiritum psalmi. **E**mitem spiritum tuum et creabuntur. et renouabis faciem tecum. **E**t hoc fit a deo per christum Iacob. 1. **V**oluntarie genuit nos verbo veritatis: et sumus initius aliquid creature eius. **E**pheſ. 2. Ipsi factura sumus creati in christo iesu in operibus bonis tecum. **D**eus ergo istam dominum scilicet ecclesiam ex nihilo. scilicet de statu peccati in statu gratiae creauit. ergo christus per quem fecit omnia. supra. 1. **P**er quem fecit et secula. **J**ohannis. 1. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso tecum. **E**s excellentior igitur ipse. quia habet potestatem factoris quod moyse qui solum fuit pronuntiato. **H**einde cum dicit. Et moyses quidem tecum. **P**refert christum moysi quantum ad conditionem. et circa hoc duo facit. **P**rimo enim ponit rationem suam. **S**ecundo manifestat eam ibi. Que domus tecum. **A**postolus valde diligenter notat verba illa scripta de moyse. in quibus duo dicuntur de ipso. **C**onatur enim seruus. vocatur etiam fidelis non in domo propria: sed in domo dei nostri. **E**t quantus ad conuenientiam moyse. **S**ecundo quid conuenientiam christo ibi. **C**hristus vero tanquam filius tecum. **D**icit ergo quod moyse fidelis erat tanquam seruus. id est sicut fidelis dispensator. **M**atthei. 25. **E**uge serue bone et fidelis. quia in pauca fuit fidelis: supra multa te constituam tecum. **C**hristus autem quodammodo seruus est. scilicet secundum carnem. **Phil.** 2. **F**orma serui accipiens. sed moyse fuit famulus in verbis dei proponendis filiis israel. **E**x quo patet. quod erat fidelis famulus illius. illa que dicebat ordinabant ad altum. scilicet ad christum. **E**t hoc erat testimonium eorum que descendebant. **J**ohannis. 5. **S**i crederetis moysi credetis postulat erit mihi. de me enim ille scripsit. **A**ctuum 10. **H**ic omnes prophete testimonium perhibent. Quia ergo erat famulus ideo erat non in domo propria sed in aliena. **E**t quia ea que dicebat erant in testimonio eo quod quando erant de christo. ideo moyse omnino minor est christo. **H**einde cum dicit. **C**hristus vero tecum ostendit quid conuenientiam christi. quia scilicet christus non est sicut seruus: sed sicut filius in domo patrius et per consequens sua. quia heres naturalis. supra. 1. **N**uem continuit heredem vniuersorum tecum. **E**ccliesia enim est domus christi. proverbi. 14. **S**apientia mulier edificat domum. p̄. **D**ominus dixit ad me filius meus es tu tecum. **M**atth. 3. **F**ilius meus dilectus tecum. **E**t ergo non seruus sed filius et in domo sua. sed moyse est seruus in domo aliena. **J**ohannis. 8. **F**ilius manet in eternum. **H**einde cum dicit. Que dominus tecum. **O**stendit quod ista dominus sit sua et quod sit. **I**sta enim dominus sunt fideles et sunt dominus christi. quod credunt in christum. 1. timoth. 3. **I**n domo dei que est ecclesia. **E**t etiam quia christus habitat in ipsis. **Philipp. 3. Habitare Christum per fidem in cordibus vestris. **V**ec ergo dominus. scilicet nos fideles sumus. **A**d hoc autem quod simus dominus dei quattuor requiruntur circa dominum que non sunt in tabernaculo. **E**t ista tangit apostolus. **P**rimo quod spes nostra et fides sit certa et permanens. tabernaculum autem et si sit firmum tamē cito moueri potest. **E**t significat illos qui ad tempus credunt et in tempore temptationis recedunt. **E**t ideo dicit. Si retineamus fiduciam. dictum est supra quod fiducia est spes cum expectacione firma opinione. 2. corinthio. 3. **F**iduciam talen habemus per christum ad deum. **S**ecundo quod sit ordinare disposita. **E**t ideo dicit. Spes gloriarum. id est ad gloriam dei ordinata. ita quod contemptis alijs gloriemur in spe glorie. **J**eremi. 9. In hoc glorietur qui gloriatur scire et nosce me. **T**ertio quod sit perseverans. **A**nde dicit. **E**cce in fine Mat. 10. Qui perseverauerit usque in finem hic saluus erit. **Q**uarum sit firma. ut scilicet nulla aduersitate moueat. **A**nde dicit. **F**irmam infra. 6. **C**onfiguramus ad tenendam propostam spem quam siē anchoram habemus anime tutam et firmam.**

Lectio secunda.

Quia propter sicut dicit spiritus sanctus. Hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra: sicut in exacerbatione secundum diem temptationis in deserto. **E**b̄ temptauerunt me patres vestri

Explanatio sancti Thome

probauerunt et viderunt opera mea quadraginta annis. Propter quod offensus fui generationi huic: et dixi semper hi errant corde. Ipsi autem non cognoverunt vias meas: quibus iurauit in ira mea: si introibunt in requiem meam.

Supradicta probauit apostolus qd xps est maioris excellentie qd moyses: hic concludit qd magis est obediendu christo Et hoc facit propter auctoritatē proprieatē dāuid in p̄. 9. Ubi tria facit. qd p̄ponit auctoritatē qd cōtinet quādam exhortationē. Secundo exponit eam ibi. Vide te fratres tc. Tertio ex auctoritate et expositione arguit. 4. ca. ibi. Tineamus ergo fratres tc. Circa primū tria facit. Primo em̄ insinuat auctoritatē verbo et sequentiū. Secundo ponit exhortationē qd est in auctoritate ibi. Hoc die si vocē elius tc. Tertio ponit quandā similitudinem ibi. Sicut in exacerbatione tc. Auctoritas verborum est ex hoc qd non sunt prolatā humanae adiunctiones: sed a spiritu sancto. Unde dicit. Quia propter sicut dicit spiritus sanctus. Ipse autem verba veteris testamenti allegat prō nonō ne credatur qd tū sint referenda ad vetus testamentum. immo etiā ad nouū et ad aliud temp⁹ referri debet. Et sunt verba spiritu sancti. qd vt dicitur. 2. Pe. 1. Nō humana voluntate allata est aliquando prophētia sed spiritu sancto inspirati locuti sunt sancti vel homines. Iosephī dāuid dicit. 2. reg. 23. de seipso. Spiritus domini locutus est per me. In hoc ergo obdedit auctoritatē ē veram. quia scilicet est a spiritu sancto contra manicheum. Deinde cō dicit. Vide si vocē tc. Prō monitione vbi facit tria. Primo em̄ describit tempus cū dicit: Hoc die. Secundo subdit beneficium ibi. Si vocem eius tc. Tertio subiungit monitionē suam ibi. Molite obdurare tc. Tempus est hodie scilicet tempus dei. Tempus em̄ legis veteris dicebatur nōr. quia erat temp⁹ vmbre. in fra. 10. Umbra em̄ habens lex futurorum bonorum. Sed temp⁹ nōi testamenti. quia repellit vmbram noctis legis dicitur dies Bo. 13. Abūcliam opera tenebrarū et in diuina arma lucis tc. Et in hac die exhibetur nobis beneficium. quia audimus vocē eius quod nō erat in veteri testamento in quo audiebantur tūi verba prophētarum. supra. 1. Num deus loquens patribus in propria. tis. nouissime vero diebus istis locutus est nobis in filio tc. Isa. 52. Propter hoc scierit populus meus nōmē meū in die illa. qd ego ipse qui loquebar ecce adsum. Cantico. 2. Sonet vox tua in aurib⁹ meis tc. In hoc enim exhibetur nobis beneficium tantū desideratum. Luce. 19. In hac die tua que ad pacē tibi tc. Si ergo tū beneficiū ecce monito. Molite obdurare corda vestra. Cor durum sonat in malum. Durum est qd non cedit sed resistit impellenti. Et sic dicitur cor hominis durū quando non cedit diuine iussioni. Eccl. 3. Cor durū male habebit in nouissimo. Bo. 2. Scđn duritiam tuā et cor tuū īpenitens thesaurizas tibi trā in die ire. Nec autē induratio ex duobus causatur. Ex uno quasi negatiue. scilicet ex deo non apponente gratia Bo. 9. Cuius vult deus miseretur et quē vult indurat. Ex alio vero positiue. et hoc modo in durat seipsum non obediendo deo et non aperiendo cor suum gratia Zacha. 7. Cor suum posuerunt ut adamantem ne audirent legeim et verbis que misit dius exercitū spiritu suo per manū prophetarū priorū. Molite ergo obdurare corda vestra. I. nolite corda claudere spūifico. act. 7. Nos semper spūificō īstatim. Qd sequētū post similitudēz cum dicit. Sicut in exacerbatione tc. Intentio autem apo-

stoli est ex factis priorū concludere per similitudēz suū propostū. quia vt dicitur Bo. 15. Quaecunq; scripta sūr ad nostrā doctrinā scripta sūnt. Facit autem duo circa hoc. quia primo proponit exemplū in generali ponendo culpam. Secundo in speciali ibi. Ubi temptauerunt me patres vestri tc. Ut autem sequamur expositionē apostoli oportet ponere in ista līa sensum qui cōueniat expositōi Legiū autem inter alia duas culpas filiorū israel grauis simē punitas. Una fuit inobedientia qd habuerut in facto exploratorū de quo Numeri. 13. 7. 14. Pro quo facto indignatus dñs voluit totū populu delere. Unde iuravit qd nullus intraret terrā promissionis exceptis duobus scilicet Aleph. et Josue. Istud autem vocat specialiter exacerbationē. quia licet per alia peccata offendissent deum tamē per illud exacerbabauerunt ipsum. quia sicut fructus acerbus qui opponitur maturo non est aptus ad cibum sicut tunc ira dei fuit inflexibilis. Baruch. 4. Exacerbasti eū qui fecit vos. Aliud peccatum fuit peccatum temptationis. Frequentē em̄ temptauerunt deū. quia quandoq; pro aqua. quandoq; pro carnibus. quandoq; vero p̄ pane ita qd decies temptauerunt ipsum. Posset autem aliquis putare qd idem esset peccatum. exacerbatio et temptatione. ita qd veller apostolus dicere. Molite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione que fuit in die temptationis. Sed hoc est contra expositionē apostoli. Sed dicendum est sic Molite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione. et iterum sicut in die temptationis. ita qd sunt duo peccata. Una de p̄. Conuersi sunt et temptauerunt deū et sanctū israel exacerbabauerunt. Consequenter prosequitur culpas in speciali cum dicit. Ubi temptauerunt me patres vestri tc. Et circa hoc duo facit. quia primo ponit peccatum temptationis. Secundo peccatum exacerbationis ibi. Et dicit semper hīc tc. Circa primū tria facit. Primo em̄ ponit peccatum temptationis. Secundo ostendit eius grauitatem ibi. Probauerunt tc. Tertio ponit penā ibi. Propter qd of fensus fui. Dicit ergo Peccatum temptationis. quia sedē diem temptationis inquit in deserto. Temptare autem est experimentū sumere de re quam quis ignorat. Unde qd quis temptat deum procedit ex infidelitate. Sed sciēdū est qd aliquando aliquis temptat deum non cum intentione temptandi et experiendi. verūtamen se habet ad modum temptationis. Qui enī vitetur re sua propter vitalitatem non temptat proprie. puta si aliquis fugiēs currat super equum suum et si temptat non tamē cum intentione temptandi. Sed quando ad nihil vtile est quod facit. tūc temptat. Item si aliquis exponat se alicui periculo compulsius necessitate sub spe diuinū auxiliū non temptat deum. Si autem sine aliqua necessitate tūc temptat deū. Et sic dicit ipse Mat. 4. Nō temptabis dominū dñm tuū. quia necessitas nulla erat qd mitteret se deorsum. Sic isti temptauerunt dominum. quia dubitauerunt de potestate dei clamantes contra moylen: ac si deus non posset eis dare cibum. Deinde ponitur grauitas culpe cū dicit: Probauerunt me tc. Quanto enī aliqui maiora beneficia dei recipit et maiore certitudinē diuine potestate tanto grauius postmodum peccat. Isti vero viderunt signa et prodigia in terra egyp̄ti. apertione mari et alla miracula et tamen non cessauerunt. Unde numeri. 14. Homines qd viderūt maiestatē mā et signa qd feci in egyp̄to et in solitudine et temptauerunt me iam p̄ dece vices tc. Et ideo dicit probauerūt. id ē expiri voluerūt. et viderūt. id ē exp̄isit opa mea. id ē effectū qd non poterat esse nisi virtus ī finitē cēt ille qd opa faciebat. Et hoc totū nō vno die: sed 40. annis qd. s. māferūt ī defacto. qd semper habuerūt māna et colūna ignis et nub. v. p̄bauerūt et videbūt me qd. s. ī nullo

in epistolam ad Hebreos III

defecti eis. Illud tamen quod dicit quadraginta annis fuit intentio
nem apostoli refertur ad priora: sed fuit intentione psalmi
miste refertur ad sequentia ut datur q[uod] offensus vel in-
fensus eis fuit quadraginta annis. Et sic habet Ira Ieronimi.
¶ Deinde cum dicit. Propter quod offensus
fui et ponit pena peccati et est duplex Ira scilicet offensus vel
proximum: et idem est propter quod id est propter peccatum
fui offensus id est indignatus non quod ira sit in deo nisi simi-
litudinarie quia puniri sicut iratus. De qua pena frequen-
ter habetur in Exodus et in libro numeroz. Sepe enim
prostrati sunt. Unde pime Coz. 10. agit de pena isti⁹ pec-
cati. Et proximus fui scilicet puniendo ipos. Quando enim
dominus subuenit bonis et puniit malos. tunc est propter ipsoz:
sed quando dissimulat peccata hominum propter pe-
nitentiam et dissimulat afflictione inforzum ut crescat
iporum meritum: tunc videtur esse longe. Job. 22. Rus-
bes latibulum eius nec nostra considerat et circa cardines
celi perambulat. Et proximus quantum ad diuinam mis-
ericordiam quia hoc ipsum qui puniri eos temporaliiter ma-
gnum misericordie signum est. ¶ Deinde cum dicit. Et
dixi et ponit peccatum exacerbationis. Et hoc patet per
hoc quod infra dicitur. Quibus autem iurauit non introi-
re tecum. Et circa hoc facit duo. Primo enim ponit culpam
Secundo subdit penam ibi. Quibus iurauit in ira mea
tecum. Culpam autem duplificem ponit. Una est in obstinati-
one in malo. Alija est in recessu a bono. Et istaz ponit ibi
Ipsi vero non cognoverunt vias meas. Dicit ergo Filius
fui eis primus scilicet puniendo eos: et dixi scilicet pulsione
eterna: hi errant corde semper. Deutero. 31. Semper con-
tentio egistis contra dominum. Terci. 13. Si potest ethica
opus mutare pellem suam tecum. Sic ergo uno modo aliquis ex-
cerbat deum quando obstinatus adhaeret malo. Alio modo
quando contemnit bonum. Unde dicit. Ipse vero non
cognoverunt vias meas: hoc est non quantum ad sim-
plicem ignorantiam sed ad affectatam. Job. 21. Scienti
am viarum tuarum nolunt nos. ps. Soluit intelligere ut
bene ageret. Vel non cognoverunt id est non approbaue-
runt sicut dicit apostolus. 2. Thes. 2. Cognovit dominus
qui sunt ei⁹. Consequenter ostendit penam cum dicit
Quibus iurauit tecum. In qua vero ponit immobilitatem in
hoc et vult iuramenta firma. quando enim deus vel an-
gelus inueniuntur iurare signum est immobilitatis eius:
de quo iuratur. ps. Iurauit dominus et non penitebit eum
tecum. Verumtamen aliquando non iurat nisi sub condicione
quia scilicet non peniteat hec mala eueniens eis. Ponit etiam
q[uod] pena ista non est ad cominacionem sed magis ad exter-
minationem quia dicit in ira. ps. Domine neque in ira tua
corripias me. Iurauit ergo in ira non introiuncti tecum. Cons-
tructio est descriuia ad modum irati qui truncat verba
sua. Et accipitur ly si pro non id est non introiuncti in re
quiem meam. Est autem triplex requies. Una est tem-
poralis. de qua Luc. 12. Habes multa bona reposita in
annos plurimos requiesce tecum. Secunda est requies consci-
entie. Eccl. 51. Modicum laborum et inueni requies mul-
tam. Tertia est requies glorie eternae. ps. In pace in id
ipsum dormiam et requiescam. Ipsi vero nec in terra pro-
missionis nec in requie fructuonis eternae introierunt.

Lectio tertia.

Tertie fratres ne forte sit in aliquo
vestrum cor malum incredulitas
discedendi a deo viuo. Sed adhor-
tamini vosmetipos per singulos

dies donec hodie cognominatur: ut non ob-
duretur quis ex vobis fallacia peccati. Par-
ticipes enim christi effecti sumus: si tamē in
itium substantiae eius usque ad finem firmius
retineamus: dum dicitur. Hodie si vocem eius
audieritis nolite obdurare corda vestra: que-
admodum in illa exacerbatione. Quidam enim
audientes exacerbauerunt: sed non vniuer-
si qui profecti sunt ab egypto per moysen.
Quibus autem infensus est quadraginta
annis: Nonne illis qui peccauerunt quoru[m]
cadavera prostrata sunt in deserto. Quibus
autem iurauit non introire in requiem ipsius:
nisi illis qui increduli fuerunt? Et videm
quia non potuerunt introire in requiem ipsius
propter incredulitatem.

Supradictus apostolus per auctoritatem psalmistae ostendit et
firmiter obediendum est christi. In auctoritate vero polu-
ti scilicet monitione culpam et penam hic exponit ista tria p[ro] ordinem. Primo facit hic. secundum ibi. Quidam enim.
et. Tertium ibi. Quibus autem iurauit tecum. In admoni-
tione vero sunt duo scilicet ipsa monitio. et ipsius monitionis
conditio. Unde ista duo exponit. Primo primum hic.
Secundo secundum ibi. Participes enim Christi tecum. In pri-
ma vero admonitione ad dono horatur scilicet ad sollicitam
considerationem. Secundo ad mutuam admonitionem ibi. Sed
adhortamur tecum. Dicit ergo. Adhuc te. Unusquisque enim
in se est considerare in quo statu sit. Gal. 6. Opus suu[m] p[ro]p-
bet unusquisque. Terci. 2. Vide vias tuas in coualle. Dis-
cide ergo frater quantum ad quilibet in se quod quilibet est pars
societas et vinculos madauit deo de primo suo. Eccl.
17. Adhuc te. I. p[ro]p[ter]e virus alium ne forte sit in aliquo ve-
stru[m] tecum. Quasi dicat. Multa inter vos sunt in statu perse-
cio tam[en] p[ro]pter fragilitatem et arbitrij libertatem posset esse
malum in aliquo virum. Job. 4. Ecce qui seruant et non sunt
stabiles et in angelis suis reperit prauitatem: quanto ma-
gis hi qui habitant domos luteas et terrenu[m] habent fun-
damenta. Job. 6. Non ego duodecim vos elegi et vnu[m]
ex vobis diabolus es. Non ergo aliquis sit mihi sollicitus
de se sed etiam de quolibet sue societas. Sed quid? Ne sit
in aliquo vestrum cor malum incredulitas. Ecce malum
de quo loquitur apostolus scilicet cor incredulium. I. non firmu[m]
in fide in quo constituit malitia antittere quod sicut bonu[m] am[et]
me in adherendo deo est pro. Nibi autem adhucere deo bonu[m] est
scilicet est in fide: ita recedere deo est incredulitate est ma-
lum h[ab]ens. Terci. 2. Scito et vide istu[m] quod malum et amarum est reli-
quise te dominum. Et hoc dicit discedendi quod incredulitate
recedit a deo. Terci. 2. Ne vereliqrunt fonte aque viue-
te. Scilicet si inuenient istud malum in aliquo nunquam desperan-
tia est. No. sed magis de adhortari. I. admoneri. I. dicit
Sed adhortamini vosmetipos per singulos dies. I. conti-
nue. I. discutiendo p[ro]sciam suam et inducendo ad bonum: do
nec hodie cognominatur. I. donec durat p[ro]p[ter] dies q[uod] est
totu[m] sicut vnu[m] dies. Job. 9. Ne oportet opa eius quod mis-
fit me donec dies est tecum. Et hoc iuste ut non obdureat q[uod] ex vo-
bis fallacia peccati. Sicut enim supra dicitur. Coz obdura-
ratur p[ro]pter obstinationem in malo. Scilicet p[ro]bocaliqa firmiter in-
heret peccato quia fallit. Naturale enim est appetitum adhe-
rere bono: sed recedit a bono quia decipiatur. Prouer. 14.
Errat qui operantur malum. et Prouer. 13. sicut alia Ira. 3. A se de-

Explanatio sancti Thome

Iose errat i p̄tis. **Sap.** 5. Ergo errauim⁹ a via veritatis.
Consequenter cum dicit. **Participes** t̄c. Exponit cōditionem monitionis. Quia dicat. Ita conditio magis est efficax q̄ illa quia illuc tantum audierunt: nos autem participes facti sumus christi t̄c. Et loquitur proprie q̄ in veteri testamento erat tantum auditus nec conferebatur gratia ex opere operato: sed in novo testamento et est auditus fidei et datur gratia ipsi operanti. Unde sumus facti participes christi. **Joh.** 3. 6. De plenitudine eius accepimus omnes t̄c. Sumus autem participes gratiae Primo per susceptionem fidei. **Lphe.** 3. Habitare christum per fidem in cordibus veltris. Secundo per sacramenta fidei. **Gal.** 3. Quicunq; in christo baptizati estis xp̄m induitis. Tertio per participationem corpori xp̄i. p̄me **Cor.** 10. Panis quem frangimus, nonne participatio corporis domini est. Scindunt autem q̄ duplex est participatio christi. Una imperfecta que est per fidem et sacramenta. Alia vero perfecta que est per plenitatem et visionem rei: primam iam habemus in re: sed secundam in spe. Tamen cu hoc sp̄s haberet hanc conditionem sc̄s perseveram⁹. Unde dicit. Si tamen initium substantie eius t̄c. Quicunq; enim in xp̄o baptizatur suscipit quādam nouam naturam et formatur quodammodo christus in ipso. **Gal.** 4. Filiali mei quos iterum parutio donec formetur in vobis xp̄s. Hoc quidem nobis vera perficieatur in patria: sed hic tantum initium: et hoc per fidem formatam quia informis mortua est. **Jac.** 2. Ades sine operibus mortua est. Unde ista non est nobis initium participationis xp̄i: sed fides formatas infra. 10. Est autem fides sperandarum substantias rerum id est fundamentum et quāsi initium. Dicit ergo. Sumus participes xp̄i: si tamen tenemus usq; in finem firmū initium substantie eius sc̄s fidem formatam. Sed contra videtur q̄ timor magis sit initium: quia, dicit ps. Initium sapientie timor dñi. Bespō deo dicendū est q̄ fides formatur per charitatem. Charitas autem non est sine timore casto. Et ideo fides forma semper habet timorem istum secum annexum. Unde et fides et timor sunt initium. Illud autem qd addit dum dicitur hodie t̄c. totum exposui ē. Deinde cum dicit. Quidam enim audientes t̄c. exponit qd dixerat hec uila illorum. Quasi dicat. Vos estis effecti participes xp̄i: si non obduraueritis corda vestra: sicut illi qui audierunt sed exacerbauerūt non tamen omnes. Duo enim sc̄s casleph et iose permanerūt ut habeat numeri. 14. Et alios etiam confortabant. Et per hoc datur intelligi q̄ q̄uis nō tota ecclēsia cadat: sed tantū aliqui q̄ mībilimis nūs mali punientur sicut in istis duob;. tertii Regi. 19. Beliq; mihi, septē mīlla viroꝝ q̄ nō curauerūt genia sua baal. **No.** 11. Beliq; fū electionē dei salui fieret. Deinde cu dicit. Quib; aut̄ t̄c. exponit illud qd dixerat de pena. Et primo illud qd dixerat offensus fui. Secundo illud qd dixerat. Irruit in ira. t̄c. Quib; autem iurauit t̄c. Dicit ergo. quibus autem t̄c. Ex quo patet q̄ illud qd supra dixit quadraginta annis referat ad illud offensus fui. Unde dicit q̄ fuit eis offensus per illos quadraginta annos. Unde scindunt est q̄ omnes qui egressi sūr de egypto mortui sunt in deserto sicut dicitur **Josue.** 5. Nō ramen omnes prostrati sunt sed aliq; vel a deo sicut q̄ aperata ē terra et deglutiuit datan et ahiron: sicut dicit in ps. Et de hoc habetur numeri. 16. Aliquivero prostrati sunt a moysi sicut patet in conflatiōe vituli: sicut patet **Ego.** 22. Aliqui vero ab hostiis: sicut patet in pluribus locis. Et ista sans habentur. p̄me **Cor.** 10. Aliqui vero morte propria mortui sunt. H̄o ergo omnes prostrati sunt. Unde nō fuit pena generalis: sed pena generalis fuit q̄

nullus p̄ter illos duos qui dicti sunt intollerunt terrans promissionis. Et de ista dicit. Quibus autem iurauit id est firmiter statuit non introire in requiem nisi illis sc̄s q̄ fuerunt increduli verbis exploratorum. Unde patet q̄ propter incredulitatem non poterunt intrare. et propter hoc dicit q̄ experti sunt q̄ ppter incredulitatem suam non poterunt intrare. Ne videmus nos sc̄s penam illā generalem que dicta ē.

Capitulū quartum.

Timeamus ergo: ne forte relictā pollicitatiōe introēdi in requiē eius existimet aliquis ex nobis deesse. Etenim et nobis nūciatū est quemadmodum et illis: sed nō profuit illis sermo auditus non admixtus fidei ex his que audierunt. Ingrediemur enim i requiē qui credidimus quemadmodum dixit. Sicut iurauit in ira mea. si introibunt in requiem meam. Et quidem operibus ab institutione mūdi perfectis: dixit enī in quodaz loco de die septima sic. Et requieuit deus die septima ab omnibus operibus suis. Et in isto rursum. Si introibunt in requiem meam. Quoniam ergo superest introire quosdam in illam: et hi quibus prioribus annunciatum est: non introierunt propter incredulitatem: iterum terminat diē quendam hodie in dauid dicendo post tantū tēporis sicut supra dictum est. Hodie si vocez eius audieritis nolite obdurare corda v̄fa: Nam si eis iesus requiem prestisset mūq; de alia loqueretur post hac die. Premisit supra apostolus auctoritatem: dauid et exposuit: nūc autē arguit ex ipsa. Et circa hoc facit duo. Prīmo enim inducit sollicitudinem introēdi. Secundo monet q̄ ppteremus ingredi ibi. Festinemus ergo ingredi. Et circa primum duo facit. Prīmo enim incit sollicitudinem timoris. Secundo ostendit q̄ de hoc debet sollicitudo imminere ibi. Etenim nobis t̄c. Dicit ergo: dictum ē q̄ infensus est illis qui non crediderunt et iurauit q̄ nō introibūt in requiem eius ergo et nos timeam⁹ sc̄s timore casto et sollicitudinis. **Proner.** 28. Beatus ho mo qui semper ē pauidus. Sed quid timere debemus? Ne forte t̄c. Beatitude enim sive felicitas in hoc consistit ut homo ingrediatur illa. **Lob.** 13. Beatus ero si fu erint reliquie feminis mei ad videndum claritatem hies rusalem. **Infra.** 12. Contemplantes ne forte quis deſte gratie dei. Quia v̄ dicit **Abylostomus.** Māior est pena damnatis de hoc q̄ sunt exclusi a visione dei q̄ alie pene: quas habent. Et dicit. Existimet scilicet diuino iudicio. **Mattb.** 25. Ite maledicti in ignē eternū t̄c. Ne existimetur sive humanam opinionē **Ephe.** 5. Hoc sc̄tote intelligentes q̄ omnis fornicator aut immundus aut auarus quod ē ydolorum seruitus non habet hereditatem in regno christi et dei. Timendum est